

Как да помогнем на децата лишени от родителски грижи в град Брацигово?

[Начална страница](#) | [България](#) | **Как да помогнем на децата лишени от родителски грижи в град Брацигово?**

Published 14 Юли, 2011 04:04:00 Bulgaria Segа

Българският учител посвещава живота си на децата. Работейки в България, той ги обучава и възпитава. Живеейки в чужбина, той създава български училища. Знаейки, че децата са в нужда, той ги подкрепя. За учителя, децата са равни. Независимо дали живеят в България, зад граница или са дечица, лишени от родителски грижи, той милее за тях.

Бях чувала, че в град Брацигово има дом за деца и за да получа информация, се свързах с директорката на дома, г-жа Костадинка Найденова. Тя ми разказа за децата и техните нужди, а в края на разговора с удоволствие споделих, че желая да извърша дарение.

След няколко дни, на 3 юли 2011 г., пристигнах в Брацигово. С „Добро утро, госпожо, очакваме Ви!” и с усмивка ме посрещна едно от по-големите момчета. То се представи и повика другите момчета, за да помогнат при пренасянето на пакетите. Усетила тичането и шумотевицата на децата, г-жа Найденова веднага излезе на улицата, запознахме се, след това гостоприемно ме прие и тръгнахме към алеята. От двете страни бе озеленено. Дворът бе чист и приветлив. Зад зелените елхи се показва слънчево-оранжева сграда. Сигурно тук, в слънцето, живеят децата! - помислих си аз. Беше неделен ден, при това ваканционен и децата играеха на двора. Забелязвайки посещениято, те се стичаха, за да ме видят. Приятни деца, мили деца - малки и големи деца, питаши и говорещи с очи.

Дарението, което направих, включваше одеяла, юрганчета, възглавници, спално бельо, дрехи и кухненска посуда. Пакетите бяха приети и описани от персонала. След това директорката ме разведе из сградата, показа спалните и сервизните помещения, залата за хранене и кухнята, залата за културни мероприятия, центъра за работа с родители. Навсякъде бе чисто и подредено. Отвреме-навреме служители от персонала

минаваха по коридорите до нас, разговаряйки с някое дете или опитвайки се да разрешат възникнал в играта спор. Госпожа Найденова разказваше с радост за извършените нововъведения в комплекса. Благодарение на спонсори тя е успяла да обнови както сградата отвън, така и столовата, залата за срещи и празници. Същевременно с това е обзавела кухнята с нови уреди, боядисани и новообзаведени са някои от спалните и сервизните помещения, центровете за настаняване от семеен тип. Директорката с болка обаче сподели, че, поради недостиг на средства, повечето от спалните помещения не са модернизирани. По тази причина едни от децата живеят в приветливи стаи с нови мебели, а други - в стаи, неотложно чакащи за ремонт. Това различие, според г-жа Найденова, не е желателно и трудно се приема от децата, неприятно е някои деца да се чувстват привилегирани, а други подценени.

След разходката из сградата г-жа Найденова ме прие за разговор в кабинета си и разказа, че в Комплекса за социални услуги за деца и семейства в град Брацигово живеят 82 деца на възраст от 3-20 години. Комплексът се състои от три бази:

База I – „Васил Петлешков”, която включва:

- Център за настаняване от семеен тип - 1
- Център за настаняване от семеен тип - 2
- Център за обществена подкрепа
- Дом за деца лишени от родителска грижа „Васил Петлешков”

База II – „Ана Гиздова”, включваща:

- Дневен център за деца с увреждания
- Преходни жилища

База III – Наблюдавано жилище

Децата в базите са с различен статус:

- 1) деца, които са лишени от родителски грижи;
- 2) деца, които имат родители, чиито родителски права са отнети;
- 3) деца, които имат родители, но родителите не разполагат със средства, за да издържат децата си.

Освен 82-те деца, които живеят в базите, комплексът обслужва още 64 деца и юноши също възраст от 3-20 години. С това общият брой на децата, ползващи услугите на комплекса, става 146, а комплексът се нарежда сред най-големите в региона.

Основните дейности на комплекса са:

1. Грижи за деца лишени от родителска грижа
2. Грижи за деца с увреждания
3. Грижи за социално слаби деца
4. Грижи за деца и родители, имащи проблеми
5. Работа със семейства, желаещи да осиновят деца
6. Работа с деца, които са преживяли насилие от страна на родителите

7. Логопедични услуги
8. Рехабилитационни услуги

С цел да бъдат придобивани умения за самостоятелност, в условия близки до домашните, юношите живеят в един от двата центъра за настаняване от семеен тип. Същевременно с това добре оборудваната кухня позволява провеждането на курсове по готварство, които се организират за учениците на възраст от 18-20 години. Директорката с радост сподели, че по този начин големите ученици получават професионални умения, необходими за по-нататъшната им реализация. Така например през миналата година няколко ученици са получили работно място в ресторанта на хотел „Аугуста” в град Хисаря. На въпроса ми - по какъв начин учениците, след престоя им в комплекса в Брацигово, намират работа, г-жа Найденова разказа, че има подкрепата на фирма „Атаро” в Пловдив. В продължение на години тази фирма осигурява работа на младите хора. Няколко са и децата-гордост на комплекса, които са завършили висше образование. В момента едно от момичетата е студентка в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски” и се обучава по специалността „Специална педагогика”.

Главният проблем за децата от подобни домове е намирането на работа и интеграцията им в обществото. Паралелно с това многобройни са опасностите, които заплашват децата след пребиваването им в комплекса. В много случаи рискови ситуации възникват и тогава, когато дете е взето от собствените му родители, но те невинаги полагат необходимите грижи и осигуряват нужната безопасност по време на пътувания и гостувания.

В трите бази на комплекса работят 76 служители, в това число социални работници, психолози, специални педагози, логопед, рехабилитатор, кухненски персонал и много други. За всяко дете има осигурен личен лекар и стоматолог.

През седмицата учениците от комплекса посещават училището в Брацигово, в следобедните часове, в съботните и неделните дни всички играят заедно. Трудностите в работата са ежедневни. Много пъти те произлизат от различната възраст. Често срещани са конфликтните ситуации и споровете. Въпреки това директорката разказа, че целият персонал се грижи за възпитанието на децата и проявява разбиране. Самата аз също се убедих в това при посещението си в комплекса.

С госпожа Найденова разговаряхме за финансирането на трите бази. Тя ме информира, че стандартната издръжка за едно дете, отпускана от българската държава, възлиза годишно на 6100,- лева. Тази сума включва всички разходи, например за храна, облекло, заплати на персонал и учители, режийни, лекарства, ученически пособия, обзавеждане и т.н. Сумата на дете за един месец е 508,33 лева, а за един ден - 16,76 лева. Разбира се, получените държавни средства са ограничени. С тях се покриват разходите за храна и отопление, които са основни, всички останали разходи са второстепенни. Недостатъчни са средствата за лекарства, медикаменти, ремонт, обновяване и обзавеждане на комплекса.

Комплексът спешно се нуждае от:

- средства за ремонт на 6 спални помещения, в които живеят 28 деца. Средствата са необходими за закупуване на нови врати и поставянето им, закупуване на латекс и боядисване на стаите, закупуване и смяна на подовата настилка, закупуване на легла и гардеробчета за дрехи;
- средства за ремонт на покрива на втората база, който пропуска вода и при валежи помещенията се наводняват;
- средства за закупуване на беседки и пейки, които да бъдат поставени на двора;
- средства за оформяне на спортна площадка.

Попитах също за заниманията през лятната ваканция, при което директорката разказа, че почти през цялото време децата остават в комплекса. Някои от тях, които имат родители, биват вземани за кратко време, за всички останали се организират игри на двора. През тази година 37 деца ще бъдат за 10 дни на лагер в село Баня, област Пловдив. За този летен отдых ще бъдат заплатени 8000,- лева, според г-жа Найденова-сравнително висока сума, отделена от бюджета. Но приятно и лесно ли е в продължение на трите летни месеца децата да бъдат само в комплекса и да играят всеки ден на двора?

Как да бихме могли да помогнем на децата лишени от родителски грижи в Брацигово:

1. Тези от Вас, които желаят, биха могли да извършат дарение под формата на парични суми на следната **дарителска сметка**:

ОБЩИНА БРАЦИГОВО – ДОМ „ВАСИЛ ПЕТЛЕШКОВ”

IBAN: BG 98 SOMB 91308430490044

BIC: SOMBBGSF

ОБЩИНСКА БАНКА АД ГР. ПЕЩЕРА

Код – дарения от страната – 445100

Код – дарения от чужбина – 445200

За контакти:

ДДЛРГ „Васил Петлешков”

гр. Брацигово, бул. „Трети Март” No 57

Директор: Костадинка Найденова

тел: 00359 3552 2106

www.dom-bratsigovo.com

2. Бихте могли да направите предметни дарения под формата на дрехи, завивки, спално бельо, обувки.
3. Можете да закупите и дарите лекарства, медикаменти, превързочни материали: аналгетици, бинтове, памук, спирт, риванол, антисептични средства и разтвори, таблетки за болки в гърлото, капки за уши и нос, витамини, широкоспектърни антибиотици.
4. Можете да осигурите почистващи препарати, прах за пране, веро, средства за лична хигиена - пасти и четки за зъби, самобръсначки, шампоани, сапуни.
5. Бихте могли да набавите книги, компакт дискове с музика и ученически пособия.
6. Изпратете плюшени играчки за децата. Всяко дете обича да има на леглото си такава играчка.

В случай че не Ви е възможно да помогнете с парични суми:

1. Бихте могли да посетите дома и останете с децата един ден, през който да играете, рисувате, прочетете приказка, гледате филм с тях. Без значение дали сте ученици, учители или обикновени граждани, децата и екипът на комплекса ще Ви посрещнат много сърдечно. Отделете един ден от лятната ваканция, за да се запознаете с децата и общувате с тях.
2. По повод Коледа или Великден изпратете картички. Всяко дете толкова много би се радвало лично да получи закупена или ръчно изработена от Вас картичка. Уверявам Ви, че децата от комплекса са получавали такива картички и в продължение на години ги пазят като мил спомен.

Нека да помогнем на децата, на тези тихи и страдащи деца, понасящи несправедливостта на съдбата! Да ги подкрепим с дарение, да им подарим усмивка, да ги насърчим в учението и играта!

Сигурна съм, че ако веднъж посетите комплекса в Брацигово, многократно ще се завръщате там. Както ще направя и аз, защото дни наред живея със спомените си за децата и не мога да забравя малчуганите, които тичаха след мен, за да ме изпратят до външния портал с махащи за довиждане ръце и с думите „Нали отново ще дойдете при нас?“.

Ваня Велкова, учител
За в. "България Сега"
www.BulgariaSega.com